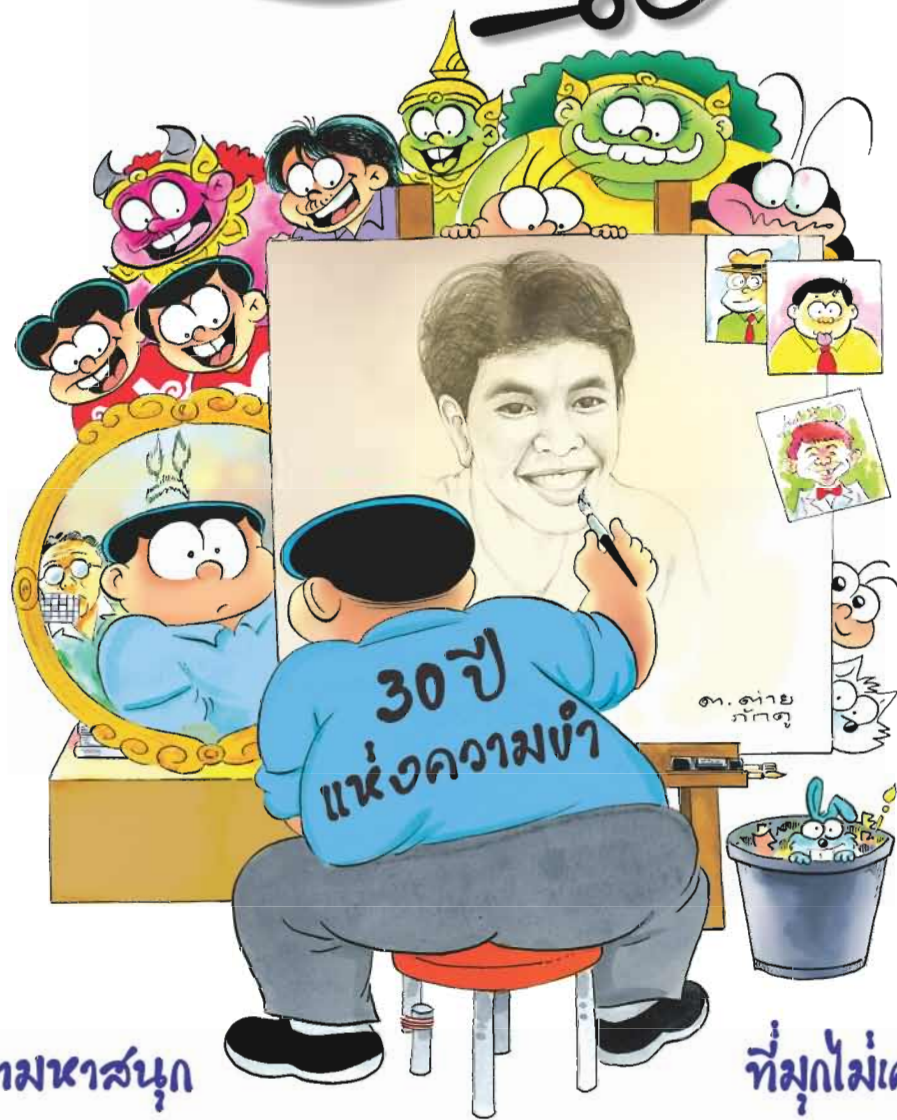

All about **อาย** **ชายหัวใจ**

ชีวตมหาสนุก

ที่สนุกไม่เคยหมด

All about

30 ปีแห่งความงำ
ชีวตมหาส่นุก ที่มุกไม่เคยหมด

หลายๆ คนคงคุ้นตากับปกของหนังสือเล่มนี้ อาจจะคิดว่าเคยเห็นที่ไหนมาก่อน หรือไม่... ถ้าใครเป็นกูรูระดับอินเทอร์เน็ตก็คงจะร้องเฮ้ยยยยย... นี่มันงาน Norman Rockwell จัดๆ!

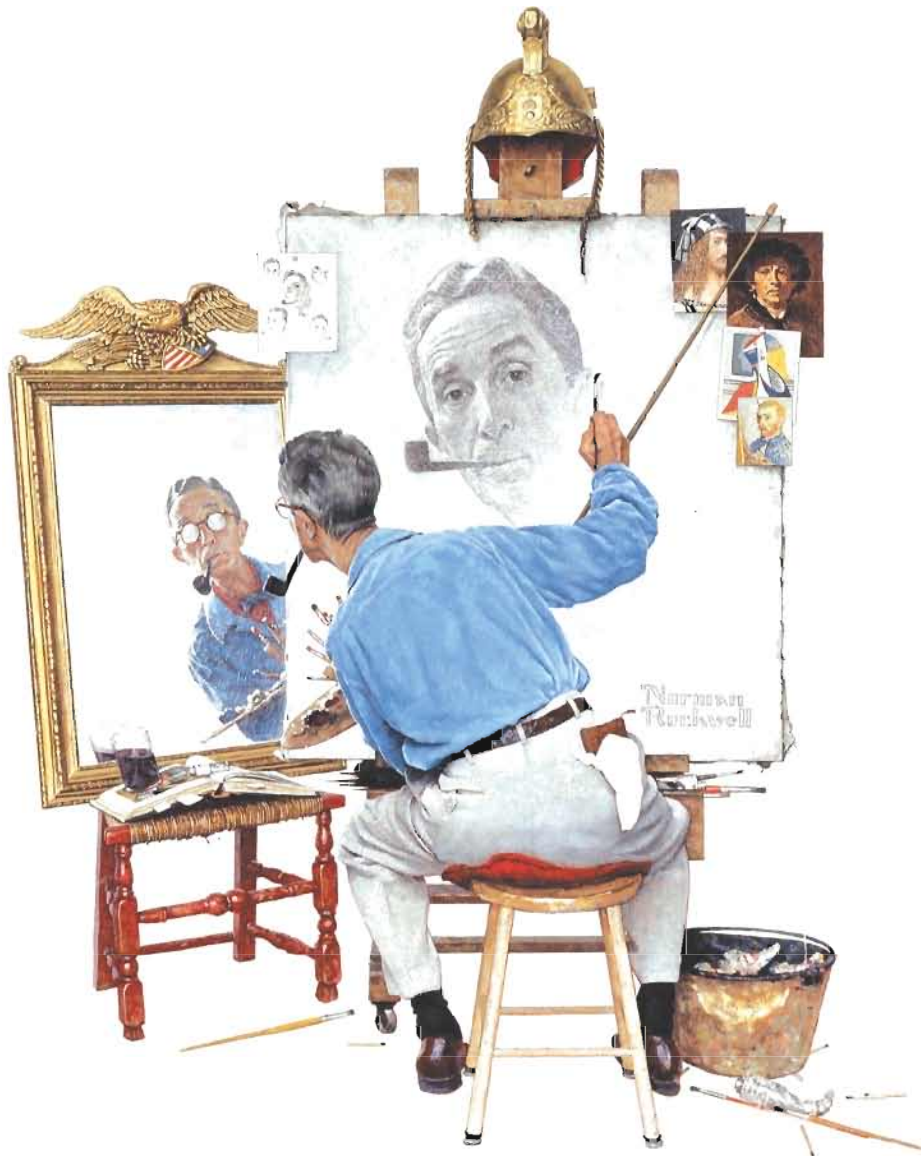
แต่สำหรับคนที่ไม่คุ้นตา ก็คงสงสัยว่า Norman Rockwell เป็นใคร เกี่ยวอะไรกับพี่ต่ายของเราด้วย

Norman Rockwell เป็นนักวาดภาพประกอบผู้ล่วงลับ สัญชาติอเมริกัน เป็นบุคคลที่ชาวอเมริกันต่างยกให้เขาเป็นตำนาน ผลงานของเขา นับเป็นสัญลักษณ์ของอเมริกันชน เพราะภาพเขียนของ Norman ทุกชิ้นแสดงออกถึงชีวิตของชาวอเมริกันได้อย่างติดตา ผลงานของเขา มีชีวิตชีวา และสื่ออารมณ์เข้าถึงคนทุกประเภทได้ ไม่ว่าจะเป็นหญิงหรือชาย ผิวดำหรือผิวสี ร่ำรวยหรือยากจน ทุกๆ รายละเอียดที่ปลายพู่กันของ Rockwell วาด เต็มเปี่ยมไปด้วยความในใจของคนทุกเพศทุกวัยในยุคนั้น นอกจากนี้ ภาพเขียนของเขายังไว้ซึ่งพิธีกรรมต่อสังคม แต่แฝงไว้ด้วยอารมณ์ขัน ความหวัง และกำลังใจที่เขาตั้งใจมอบให้แก่ชาวอเมริกันทุกคน

ผลงานของ Rockwell ขึ้นหิ้งแพร่หลายในสายตาชาวอเมริกัน ติดต่อกันมายาวนานถึง 40 ปี จึงไม่น่าแปลกใจที่เขากลายเป็นที่รัก ระดับชาติของบรรดาอเมริกันชนทั้งหลาย

ดังนั้น ทีมงานจึงได้ขอให้พี่ต่ายวาดภาพปก ล้อภาพวาดสีน้ำมัน Triple Self-Portrait (1960) ของ Rockwell ที่เขานำเสนอด้วยท่วงท่าล้อเลียนตัวเองได้อย่างน่ารัก จนใครต่อใครที่เห็นก็อดอมยิ้มไม่ได้

ท่านอาจจะเห็นเพียงความคล้ายของสองภาพปรากฏอยู่ แต่มีสิ่งหนึ่งที่ล้ำลึกกว่าความคล้าย คือความรักอย่างมหาศาลที่ทั้งคู่ต่างได้รับจากบรรดาแฟนๆ ของตนอย่างท่วมท้นเช่นกัน

ศิลปินผู้ยิ่งใหญ่ Norman Rockwell (1894-1978)

บริษัท บันลือบุ๊คส์ จำกัด

All about *The* **ซูเปอร์ฮีโร่**

เรื่องและภาพ : ต่าย

ภาพ ขั้วเขียน การ์ตูน ลักษณะปรากฏของการ์ตูนและข้อเขียนในหนังสือเล่มนี้
ขอสงวนสิทธิ์ตามกฎหมาย

© Banlue Publications. All rights reserved.

พิมพ์ครั้งแรก มีนาคม 2553

ข้อมูลทางบรรณานุกรมทอสมุดแห่งชาติ
ต่าย.

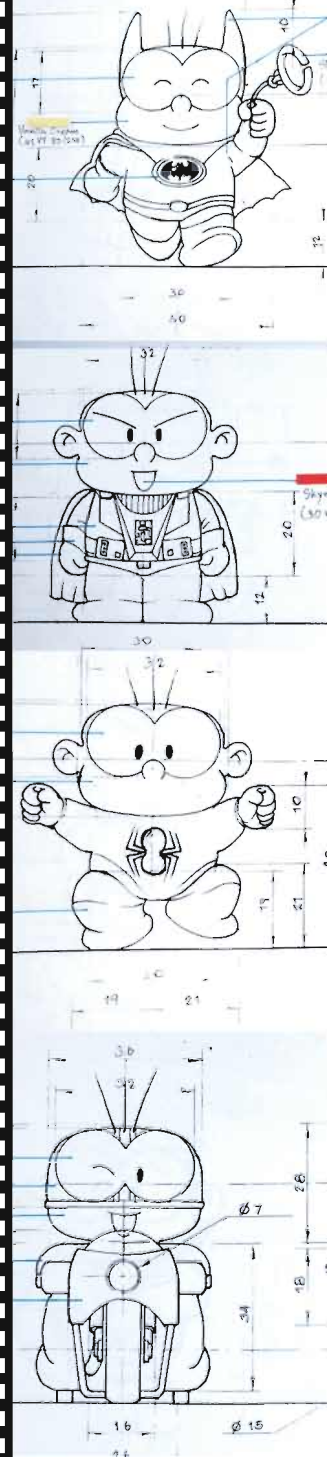
All about ต่าย ขยายหัวเราะ
ISBN 978-616-7134-33-8

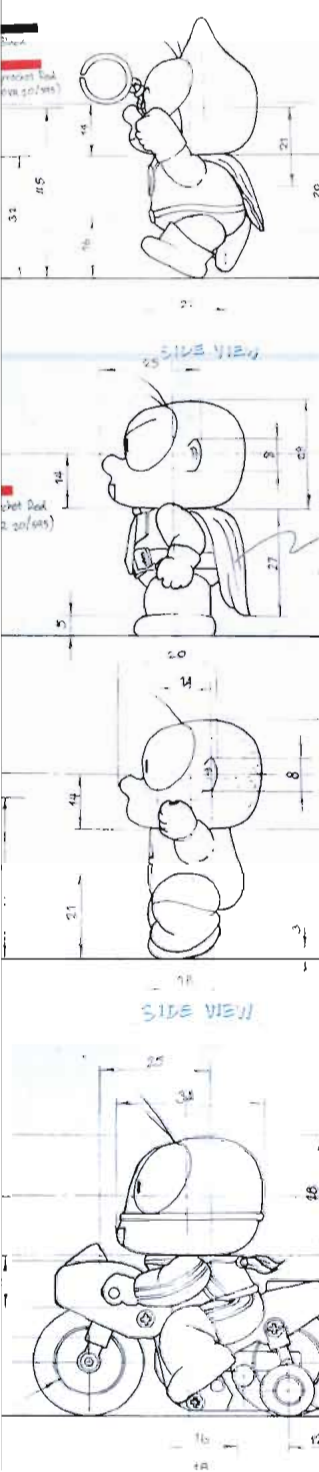
จัดพิมพ์โดย : บริษัท บันลือ พับลิเคชันส์ จำกัด
เลขที่ 955 ซ.สุทธิพร ถ.ประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400
โทร. 0-2641-9955 โทรสาร 0-2641-9955 ต่อ 313
E-mail : chotika@banluegroup.com www.banluegroup.com

แยกสี : บริษัท เอสจีพี.ฟิล์ม จำกัด
พิมพ์ที่ : บริษัท ศรีสยามพรินท์แอนด์แพค จำกัด
กระดาษ : บริษัท ผลิตภัณฑ์กระดาษไทย จำกัด
จัดจำหน่ายโดย : สำนักพิมพ์บรรลือสาส์น ร่วมกับ บริษัท บันลือบุ๊คส์ จำกัด
เลขที่ 955 ซ.สุทธิพร ถ.ประชาสงเคราะห์ แขวงดินแดง เขตดินแดง กทม. 10400

ประธาน : บันลือ อุตสาหกิจ เจ้าของบรรณาธิการผู้พิมพ์โฆษณา : วิจิต อุตสาหกิจ
บรรณาธิการเล่ม : ภูสุตา ปรัชญา
กองบรรณาธิการ : ธรรมรัตน์ รมย์บุญลุล ตูลชัย ธรรมภาวิวัฒน์ พิมพ์พิชา อุตสาหกิจ
ฝ่ายศิลปกรรม : สมจิตร เพ็งสุลสิทธิ์ ณัฏฐิญา ดวงดำรงศักดิ์ โกวิทย์ สิงห์สอ
วิภาพร รุตทิชาติ สิริภัทร ภัทรวารินทร์ จิรัชยา พึ่งเกษม พัสวีวรรณ เกรียงกรุงไกร
เรียงพิมพ์ : ธานี ดวงฤทัย เขมณัฐ โลภี พิสูจน์อักษร : รักษาณ ษมาวิมล
ฝ่ายโฆษณา : อริสรา มงคลเกษตริน ดวงใจ วงษา
ที่ปรึกษากฎหมาย : ธนัช สุขตลอดปี
ที่ปรึกษาบรรณาธิการ : ดร.กนกวรรณ เลหาบุณณะกิจ

ราคา 189 บาท

สารบัญ

Norman Rockwell & ถ่าย ขายหัวเราะ.....	2
คำนิยม โดย น้วกลม.....	7
คำนิยม โดย โอปอส์.....	8
คำนิยม โดย บ.ก. วิจิต.....	9
คำนำสาริกพิมพ์	10
ความเ็นใจถ่าย.....	12
เก็บตกจากพิมพ์.....	16
ักาดูแลักดี.....	21
ตามติดถ่าย 24 ชั่วโมง.....	44
งานเก่างานแก่.....	74
The Best of ส่องเกลด.....	94
The Best of ั้แมลงสาบ.....	101
The Best of เรื่องของชาวบ้าน.....	108
The Best of บอกอทะเลโลก.....	114
The Best of ั้ตัวเล็ก.....	127
The Best of แก็ก.....	132
จากกระดาสู้จอกั้ว.....	143
ถ่ายสอหวาดเตย.....	149
รางวัลเนการทำงาน.....	151
จดหมาย (ไม่) ผิดซอง.....	159
จากใจถ่ายถึงแฟน.....	162
รักนะแต่ไม่แสดงออก.....	166

30 ปีแห่งความงำ

30
ป๊อปปี้

ไม้เอกงอพิศ่าย

‘ตาย’ เป็นสภาวะปกติของชีวิต แต่เรามักคิดกันว่ามันไม่ค่อยเป็นมงคล
 พูดถึงเรื่อง ‘ตาย’ ขึ้นมา คงจะหาคนหัวเราะได้ยากยิ่ง
 แต่ผมเชื่อเหลือเกินว่า ถ้าเรื่อง ‘ตาย’ ตกมาถึงมือพี่ ‘ต่าย’ ชายหัวเราะ
 เรื่อง ‘ตาย’ จะกลายเป็นเรื่องตลก
 อารตลกก็กลับไปถึง ‘ต่ายต่าย’ กันเลยทีเดียว
 สิ่งทั้งหลายในโลกนี้มีผลากมูมิให้เลือกมอง
 และมูมิของพี่ ‘ต่าย’ ชายหัวเราะ มักจะทำให้เรายิ้มได้เสมอ
 (บางทีหนักข้อถึงขั้นตาหยี ตีนก่ายบ)
 ตั้งแต่จำความได้ ผมก็ได้หัวเราะกับการ์ตูนของพี่ ‘ต่าย’ แล้ว
 ‘หัวเราะ’ ไปด้วยเรื่องต่างๆ ที่เขาเอามา ‘ขาย’
 แกมพี่ ‘ต่าย’ ไม่ได้ขายหัวเราะมาแต่ปีสองปี
 พี่เขาขายเสียงหัวเราะให้เรามากกว่าสามสิบปีแล้ว!
 ผมนึกสภาพสมองของคนที่สามารถติดมุกตลกต่อเนื่องเป็นเวลาสามสิบปีไม่ออกจริงๆ ครับ
 ในสมองก่อนนั้นจะฝัง ‘มุก’ ไว้ที่จุดไหน?
 แต่นั่นไม่ใช่เรื่องที่เราจะต้องสนใจหรอกมั้ง
 เรื่องสำคัญมันคือการได้หัวเราะไปกับมุกฮาๆ ของพี่เขา
 แน่หนอ เราทุกคนล้วนต้อง ‘ตาย’
 แต่ก่อน ‘ตาย’ เราน่าจะหัวเราะกันให้คุ้มกับที่ได้เกิดมา
 และผมเชื่อว่าผลงานดีๆ ของบางคนนั้นไม่ ‘ตาย’
 ผลงานของพี่ ‘ต่าย’ ก็น่าจะอยู่ในกรณีนั้น
 เวลาพบเจอเรื่องคอขาดบาดตาย ขอให้นึกถึง ‘ไม้เอก’ เข้าไว้
 ‘ตาย’ เติมไม้เอก กลายเป็น ‘ต่าย’
 แล้วเรื่องคอขาดบาดตายก็จะกลายเป็นเรื่องตลก

นิ้วกลม

คำนึงมพีต่าย

‘ขายหัวเราะ’ เป็นหนังสือเล่มแรกที่ปอศซื้อด้วยเงินตัวเอง
และพี่น้องปอศ โอป๊อคและโอเป็ก ซื้อทุกเดือน (อันนี้พูดจริง ๆ นะไม่ได้แอบ)
ซึ่งชื่อ ‘พีต่าย’ ปอศจะเห็นมาตั้งแต่เด็ก ๆ แล้ว
คาแรกเตอร์หัวโตๆ ตาใหญ่ๆ ดูอ้วนท้วนสมบูรณ์
อ่านแล้วปอศรู้สึกเข้าถึงอินเนอร์รูปร่างตัวละคร
ปอศคิดว่าหนังสือที่เราอ่านมาตั้งแต่เด็ก ถือเป็นหนังสือที่รักเลยก็ว่าได้
ยังมืออยู่จนถึงทุกวันนี้ มุกของพีต่ายเป็นมุกที่อ่านแล้ว ‘เพสิณ’
หยิบขึ้นมาเมื่อไหร่ ชิคส์เมื่อนั้น ‘ปังปอนด์’ ตอนยาว ปอศชอบมาก
มีทุกเล่มและยังเก็บทุกเล่มไม่มีซ้ำ
พีต่ายเป็นแรงบันดาลใจ หลายๆ ครั้งปอศแอบเอามุกในนั้นมาเล่น
และคนฟังที่อยู่ในเจเนอเรชันเดียวกับปอศ
คือ 20 ปีเลยๆ จะเก็บมุกอย่างทันที
ความรู้สึกตอนนั้น คือรู้สึกดีมาก และรู้สึกเป็นเกียรติมาก
ที่ได้มาเขียนคำแนะนำให้การรวมเล่มในครั้งนี้
ตอนที่มีคนติดต่อมาขอให้ปอศเขียนคำแนะนำให้ ปอศตอบรับเลย
เพราะรู้สึกผูกพันกับสิ่งที่พีต่ายสร้างมา แล้วปอศคิดว่าคนส่วนใหญ่
คงคิดเหมือนปอศ ว่าอยากจะรู้จักตัวตนของพีต่าย
ว่าจริง ๆ แล้วชีวิตของพีต่ายเป็นยังไง จะสรวลเสเฮฮาเหมือนในหนังสือ
หรือจะเงิบบขี้นมสะบิ่มอารมณ์ ปอศและแฟน รออ่านอยู่และ
ขอให้หนังสือพีต่ายขายดี ๆ และขอให้พีต่ายมีความสุขมากๆ อะ

โอปอศ ปาณิศรา พิมพ์ปรุ

ต่ำเป็นคนชั่วไ?

นี่เป็นคำถามยอดนิยมที่ไม่เคยห่นจากชาร์ตเคย
ตลอดระยะเวลา 30 ปี ที่ 'ต่ำ' เป็นนักเขียน
และผมเป็น บอโก 'ขายหัวเราะ' 'มหาสนุก'

'ต่ำ' เป็นมืออาชีพ

'มืออาชีพ' คือ คนที่ทำงานสำเร็จ แม้ไม่มีอารมณ์อยากจะทำ
'มือสมัครเล่น' คือ คนที่ทำงานไม่สำเร็จ แม้มีอารมณ์อยากทำเต็มที่

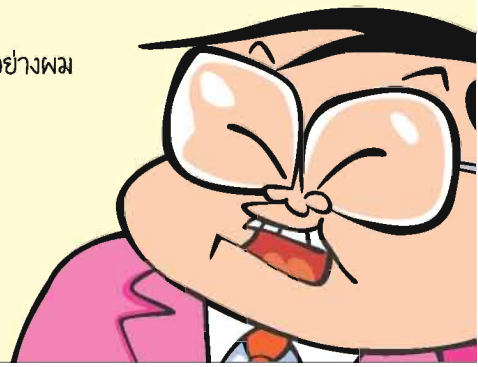
นอกจากนี้ 'ต่ำ' เป็นคนที่มี 'ความรัก'

'ต่ำ' รัก 'ผู้อ่าน' ของเขา รักที่จะทำงานดีๆ
ช่วงชิงรอยยิ้มและเสียงหัวเราะจากผู้อ่านให้มากที่สุด

30 ปี แฝง 'ความขำ' ของ 'ต่ำ'
เป็น 30 ปี แฝงความทรงจำของผมด้วย
ความทรงจำที่มีรอยละเอียดยู่

การได้ร่วมงานกับนักเขียนชื่อ 'ต่ำ' ักดี
เป็นความยินดีและเป็นเกียรติอย่างมาก สำหรับอาชีพ บอโก อย่างผม

วิธิธ อุตสาหจิต

คำนำสำนักพิมพ์

จะมีคนสักกี่คนที่หา ‘พรสวรรค์’ ในตัวเองเจอ
 ยิ่งไปกว่านั้นยังพบว่า ‘พรสวรรค์’ นั้นคือสิ่งที่ตัวเองรัก
 ‘ชาย ขายหัวเราะ’ คือคนที่โชคดีคนนั้น
 และที่พิเศษคือ ชายมีทั้ง ‘พรสวรรค์’ และ ‘พรขยัน’

‘ชาย ขายหัวเราะ’ จัดได้ว่าเป็นนักเขียนการ์ตูนระดับตำนาน
 คนหนึ่งของเมืองไทย ด้วยมุมมองที่แตกต่างไปจากนักวาดการ์ตูนคนอื่นๆ
 ภายใต้อายเขินที่ชาย ‘เสียงหัวเราะ’ แฝงด้วยอารมณ์ที่เจ็บปวด
 และสะท้อน ‘บางสิ่ง’ ให้คนอ่านได้ขบคิดแบบไม่เครียด

‘ชาย’ ทำงานแบบมืออาชีพ

สำหรับคนที่ไม่เคยเรียนด้านศิลปะโดยเฉพาะ
 ไม่รู้ทั้งหลักสัดส่วน โครงสร้าง แสงเงา และทฤษฎีสี
 คงไม่ต้องบอกว่า เขาต้องพยายามมากกว่าคนอื่นแค่ไหน

จาก ‘ผู้ฝึกฝน’ สู่ ‘คนต้นแบบ’

30 ปี แห่งความบ้า

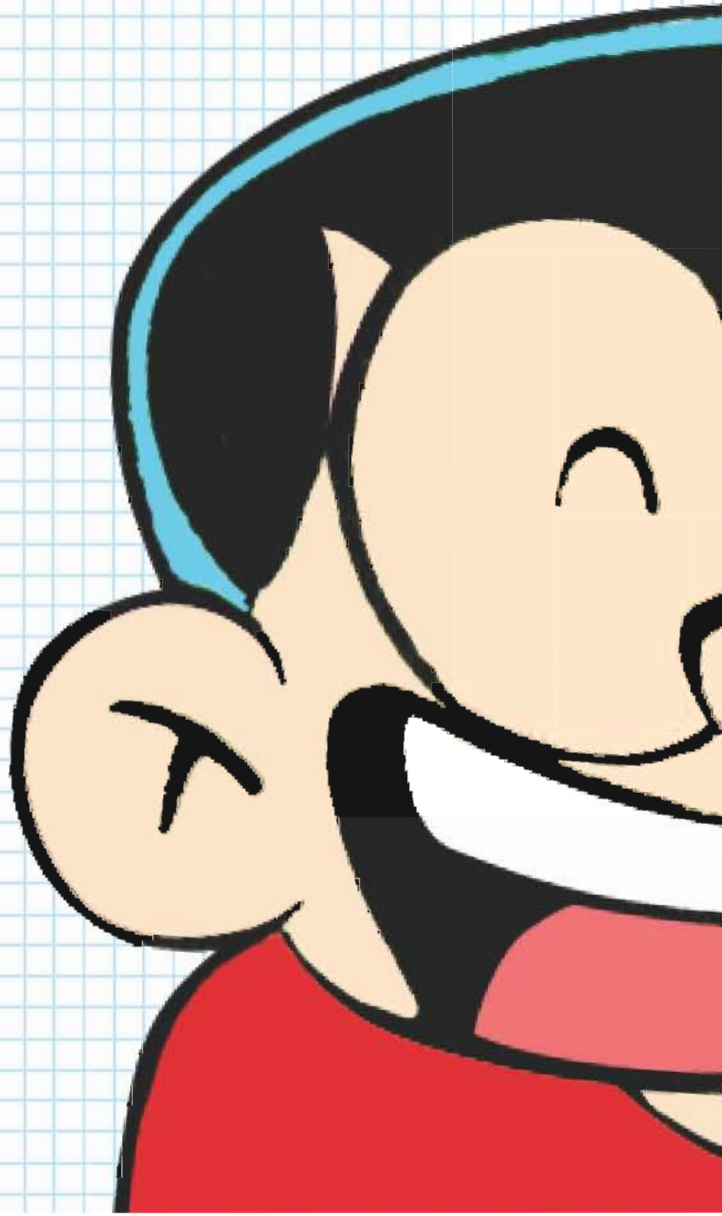
30 ปี ที่ถ่ายและผู้อ่าน
ผูกพันกันด้วยเสียงหัวเราะ
โปสเตอร์ด ิทธิพิท ส.ด.ส. รูปถ่าย
และลายเซ็น ‘หัวกระต่าย รักดู’

เป็น 30 ปี ที่ยืนยันว่า
ความสำเร็จของ ‘ต่าย ขายหัวเราะ’
ไม่ใช่เพราะโชคช่วย แต่เป็นหนทางที่
เขาขีดเขียนมันขึ้นมาด้วยตัวเอง

‘The artist is nothing
without gift, but gift is nothing
without work’ : Emile Zola

ศิลปินคือความหมาย
ถ้าไร้พรสวรรค์ แต่พรสวรรค์ก็ไร้ค่าเช่นกัน
หากไม่ ‘สร้างสรรค์ผลงาน’

บันทึกฉบับพิเศษนี้

“ผมเป็นคน ‘ตลกเล็ก’ เพราะปกติ
จะเรียบร้อย ถ้าไม่สนิทกันจริงๆ ก็ไม่ค่อยพูด
หรือเล่นด้วยเท่าไร คนส่วนใหญ่ที่เจอเราก็
มักจะอึ้ง เพราะคิดว่าคนเรียบร้อยการ์ตูนจะต้อง
ตลก สนุกสนานแฮฮาเหมือนการ์ตูนที่เราเขียน”

“ไม่เคยอ่านการ์ตูนไทยมาก่อนเลย
จนได้มาเห็นหนูจ๋า จากนั้นเราก็ติดเลย
ชอบอ่านจุ่มจุ่มมาก ถึงขนาดตัดรูปใน
หนังสือพิมพ์มาเก็บไว้ ตีกลายเส้น
ของแก แม้กระทั่งว่าอ่านจุ่มจุ่มแกใช้หมึก
ยี่ห้ออะไรเขียนการ์ตูนเราก็รู้ ถือว่าเป็น
ครูคนแรกที่เราได้มอง”

“เริ่มเขียนการ์ตูน
ตั้งแต่จำความได้ ใช้ปากกาเขียนแหละ
เขียนการ์ตูนล้อพ่อตัวเอง แอบไว้ที่
ซอกตู้ใบบ้านเพราะกลัวพ่อเห็น
แล้วเรียกพี่น้องมาดู
มาแอบหัวเราะกันสนุกสนาน”

“มีความเชื่อว่าการวาดการ์ตูน
มันอยู่ในชีวิตเรา เรียงรูปร่าง ผิวกายเอง
ไม่ยากเข้าไปนั่งเขียนแล้วโดนบังคับให้
ทำนั่นทำนี่ตามหลักสูตร อยากทำตามใจ
ตัวเองมากกว่า ใครไม่ชอบก็ช่างเขา
แค่เราชอบก็พอแล้ว”

“เมื่อก่อนผมมักจะ
มองว่าการ์ตูนไร้สาระ
แม้แต่ผมเองก็ยังไม่เห็นว่า
จะเป็นอาชีพอะไรขึ้นมาได้
จนเห็นเอาจุ่มจุ่ม
ถึงตั้งเป้าเอาไว้ว่าอยากเป็น
นักเขียนการ์ตูนแบบเขาบ้าง”

“การ์ตูนมันมีทางของมัน ถ้าเรา
เข้าใจมันได้ ก็จะไปต่อได้เรื่อยๆ ส่วนวิชา
ในโรงเรียนที่สอนวาดรูป ก็จะเป็นอีก
ทางหนึ่ง ซึ่งลายเส้นรูปแบบอะไรอาจจะสวย
แต่ถ้าไม่มีหัว ไม่มีความบ้าแบบ
การ์ตูน ก็ไปไม่ได้เหมือนกัน”

“ครั้งแรกที่โรงพิมพ์การ์ตูน

เล่มละบาทไม่รับงานผม ท้อเหมือนกันนะ

เพราะผมคิดว่าการ์ตูนเล่มละบาทใช้ลายเส้นธรรมดาๆ
ไม่ใช่ฝีมือมาก แต่พอไปเห็นต้นฉบับของจริงแล้วก็อึ้ง

เหมือนคนที่ล่อยด้วยคำชมของเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ
มาตลอด พอมาเจอคนอื่นก็เหมือนกับแป้วลงไปเลย
แต่ก็กลับมาฝึกเขียนให้หนักขึ้น จนขายอมรับ”

“การนำเสนอเรื่องที่อยู่ในกระแส
ก็เป็นทางที่เสนอผมมองต่อเหตุการณ์
ในขณะนั้นเหมือนกันนะ ทำให้คนที่
เขาไม่ได้ดู ไม่ได้สนใจ ได้รับรู้อะไร
บางอย่างไปบ้าง จึงจะเป็นเพียงแค่การ์ตูน
แต่มันก็บันทึกสิ่งที่เกิดขึ้นในช่วงนั้นๆ ได้”

“ไม่มีอะไรที่ไม่ตลก
ทุกอย่างอยู่ที่มุมมอง
เพราะทุกเรื่องก็มีความฮา
ของมันอยู่ แค่เราพลิกมันกลับ
ก็กลายเป็นเรื่องสนุกได้”

“ผมมองว่าการ
เขียนการ์ตูน
ก็เหมือนกับงาน
ทำโฆษณาขึ้นมาชิ้นหนึ่ง
ต้องทำสมัย
มีอิมแพคกระทบใจคน
ซึ่งตอนที่เรียนอยู่
ก็ไม่ได้คิดว่าจะได้ใช้
เป็นวิธีคิดให้ต่าง
ออกไปจากคนอื่น”

“สิ่งที่เราคิดว่าดี ก็ย่อมมีสิ่ง
ที่ไม่ดีปะปนอยู่ แต่ต้องมอง
ให้รอบด้าน รู้จักใช้ข้อมูลให้เป็น
เลือกสิ่งที่มีประโยชน์ต่อประเทศ
หรือพัฒนาทั้งสองฝ่ายให้
มาบรรจบกันที่ความสมดุล
บ้านเมืองก็จะเป็คนๆ
ได้ประโยชน์สูงสุด”

“ไม่เคยคิดว่าตัวเองดีพอขนาด
จะเป็นไอดอลของใครนะ
ที่ได้แต่ขอบคุณ แล้วก็รู้สึกดี
ที่ได้สร้างความรู้สึกดีๆ ให้คนอื่น
แต่ก็ไม่ได้ฟังแต่คำชมนะ
เบรกดตัวเองไว้บ้าง
เข้าไปดูสิ่งที่เขาติเราบ้าง จะได้ทำใจ

“ปังปอนด์เ็นการ์ตูนไอ้ตัวเล็ก
เกิดก่อนลูกผมจริงๆ
อะอีก ที่ตั้งชื่อของลูกว่า
ปังปอนด์เพราะว่าเป็น
ชื่อที่เก๋ตัว เก๋หัวใจที่สุด”

“อยากจะทำให้การ์ตูนของเรา
เป็นอย่างวอลท์ ดิสนีย์
ถึงตอนนี้ปังปอนด์เป็น
แอนิเมชั่น เป็นหนัง กลายเป็น
ข้าวของเครื่องใช้ เมื่อก่อนเป็น
แค่ความฝัน ที่เป็อยู่ในปัจจุบัน
เราคนเดียวคงทำไม่ได้แน่ๆ
เพราะทีมงานของบจรลือสาส์น
สานต่อความตั้งใจของเรา
มีคนที่ฝันไปกับเราด้วย”

“ที่เราทุกปีเป็นเพราะเรา
เอามันมาใส่ตัวเอง
ยึดติดกับมันมากเกินไป
เรื่องบางเรื่องอยู่ที่เรา
ว่าจะมองมันแบบไหน
เราต้องหาความสมดุลให้มัน
ไม่ใช่สู้กับสู้มาก
พอเวลาทุกปีมันก็จะยิ่งทวีคูณ”

“ส่วนปลายยอดสุดของผม
คือการไม่ยึดติดกับสิ่งเดิมๆ
ปรับตัวเปลี่ยนแปลงไปเรื่อยๆ
หามุมมองใหม่ๆ พลิกแพลงกับข้อมูล
และแก๊กเดิมๆ สร้างแก๊กใหม่ๆ
ให้ผลลัพธ์ที่ออกมาสดอยู่เสมอ”

“ผมชอบดูชอบอ่านงานการ์ตูน
ของคนอื่นๆ พอได้เห็นงานที่มันดี
ฉีกแนวเป็นตัวของตัวเอง
รู้สึกได้ว่ามันแจ่ม ไม่เฉพาะงาน
การ์ตูนเท่านั้น งานภาพประกอบ
ก็เหมือนกัน ลากเส้นง่ายๆ
ของ แป้ง ภัทรีดา ประสานทอง
ตอนไปออกรายการซูเปอร์จิ๋ว
เขาให้ปฏิทินที่แป้งวาดมา
ดีใจกว่าได้ออกทีวีซะอีก”

“ลายเส้นของการ์ตูนญี่ปุ่นใน
ขายหัวเราะยุคนี้มันมากจน
มันต้องมีการเปลี่ยนแปลง
อย่างขายหัวเราะในยุคของอาวัฒน์
กับในยุคของผมมันก็แตกต่างกัน
แต่ความเป็นขายหัวเราะมันยังคงอยู่
ทำให้คนได้จำ ได้สนุก ได้ตลก
ได้เสียงหัวเราะมายาวนานขนาดนี้
ก็ไม่ธรรมดาแล้ว”

“วงการการ์ตูนไทย
จะก้าวไกลได้ ถ้าพึ่งแค่
ตัวเรารักเองไม่พอ ต้องอาศัย
เด็กรุ่นใหม่สร้างมันขึ้นมา
อาจจะไม่ทำเหมือนเราในวันนี้
แต่สักจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆ
ทุกคนต้องมีไฟในการทำงาน
อยู่เสมอ ทำในส่วนของแต่ละคน
ให้ถึงปลายทางของตัวเอง
เมื่อทุกคนรวมกันจะเป็น
พลังที่ยิ่งใหญ่ได้”

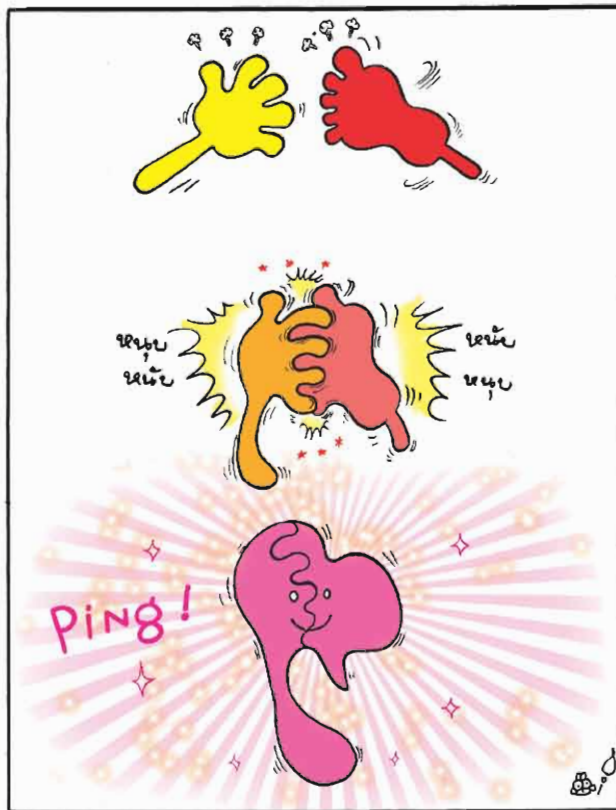

โต๊ะทำงานเต่าย

การ์ตูน พี่ต่ายขายหัวเราะ ๖

พอดีอ่านเจอ เลยแนมมาฝากกัน

ที่แท้เราคือพวกเดียวกัน

จากคุณ : yukraider - [16 เม.ย. 52 00:14:14 A:58.9.172.123 X:]

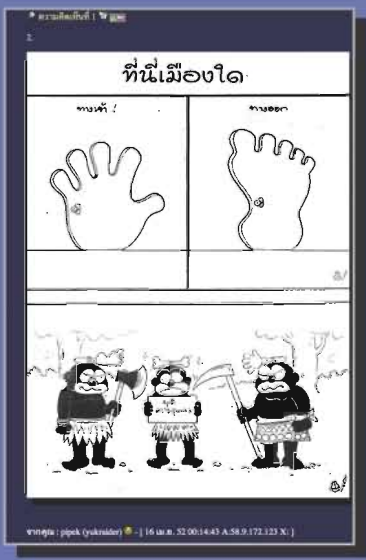
*หมายเหตุ : อ้างอิงจาก www.pantip.com

* การดู ฟีดข่าวหัวเราะ *
 พอดีอ่านจบ แลสมความสนุกกับ

ถือเป็ปปรากฏการณ์ที่ยิ่งใหญ่สำหรับวงการ
 การ์ตูนไทยที่ได้สร้างความฮือฮาให้กับคนรุ่นใหม่
 เมื่อแก๊งของต่ายขายหัวเราะที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์
 ดัดแปลงสถานการณ์บ้านเมืองให้เป็นเรื่องน่าสนุก
 แต่ที่สร้างความรู้สึกร่วมให้กับคนไทยทั่วประเทศจนเป็นที่
 วิจารณ์วิจารณ์ในเว็บบอร์ดพันทิปหลายร้อย
 ความคิดเห็นและได้รับการโหวตจากสมาชิกให้เป็น
 การ์ตูนที่อปปิโหวตประจำเดือน นับเป็นความ
 ภาคภูมิใจของนักเขียนการ์ตูนตัวเล็กๆ อย่าง
 ‘ฟีดขายหัวเราะ’ จริงๆ

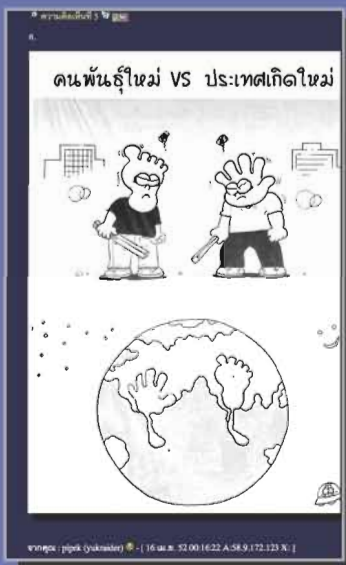
จากคุณ : yukraider - [16 เม.ย. 52 00:14:14 A:58.9.172.123 X:]

จากคุณ : pippek (yukraider) - [16 เม.ย. 52 00:14:43 A:58.9.172.123 X:]

จากคุณ : pippek (yukraider) - [16 เม.ย. 52 00:14:59 A:58.9.172.123 X:]

ขอบคุณสมาชิกริเว็บบันทึพทุกทๆ ท่ทง
 ที่ให้ควมสนใจและเข้ามำติชมแก็กเล็กๆ ของผม
 ซึ่งเป็นแก็กที่มำกจากความรูสึกที่ว่ำ
 อยำกเห็นคนไทยสำมคึบปรองดองกัน
 เพระจะไม่ว่ำจะสึไห้ง เรำก็เป็่นคน
 ไทยอติเด็ยวกันครับ